

Formanden: Sagen er kun opført eventuelt, fordi man, dengang Dagsordenen bestemtes, ikke med Sikkerhed vidste, om Finantslovsforlaget vilde vende tilbage til Landsthinget i Tirsdags. Dette er, som bekendt, sket, Forudsætningen for Foretagelsen er saaledes indtraadt, og der er Intet til Hinder for, at vi gaa til Forhandlingen. Det er foreløbigt Vndringsforslagene, der foreligge til Forhandling, det er alle gamle Bekendte. Den høitærede Conseilspræsident og Finantsminister har Ordet.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (E s t r u p): Jeg skal kun udtale, at, da det andet Thing ved sin eneste Behandling af Finantslovsforlaget ikke har taget noget som helst Hensyn til de af dette Thing i Overensstemmelse med Regjeringen vedtagne Vndringer i Lovforslaget, saa har Regjeringen troet det rigtigt at foreslaa Landsthinget usorandret Vedtagelse af samtlige de Vndringsforslag, der bleve stillede og vedtagne ved anden Behandling her i Thinget; det er disse Forslag, der foreligge fra Regjeringens Side.

Formanden: Jeg gjør, forinden vi gaa videre, opmærksom paa, at der i de omdelte Vndringsforslag er indløbet en Trykfeil, som er væsentlig, idet der nemlig i Vndringsforslag Nr. 3, 7de Linie staar Ordet „tilføies“ istedetfor „udgaa“. Det er en Trykfeil, som herved rettes.

Tjensen: Det er ganske vist en meget væsentlig og ialtsald meget kjedommelig Stilling, som Landsthinget nu ved Rigsdagens 15de Behandling af Finantslovsforlaget for indeværende Finantsaar og i 3die Maaned af det nye Finantsaar har, idet det har Valget imellem enten at forlænge den noget uregelmæssige Tilstand, hvori vi paa denne Tid af Finantsaaret endnu befinde os, eller at vedtage et Lovforslag saaledes, som det nu foreligger, altsaa med meget store Afvigelse fra, hvad Landsthinget hidtil har hævdet som sin Mening med Hensyn til forskjellige Punkter paa samme. Denne Situation er imidlertid jo ingenlunde usædvanlig eller ukjendt, og jeg frygter meget for, at den vil fortsættes ogsaa i de følgende Aar, fordi jeg ser ikke rettere, end at Mødsætningen mellem de to Thing maa uvilje sig til at blive skarpe og skarpe, og fordi der ikke i Grundloven er givet noget Middel til at tilveiebringe Enighed mellem Thingene. Det Middel, som Grundlovens § 53 angiver, nemlig Fællesudvalget, mod hvilket jo ogsaa denne Behandling af Finantsloven stiler hen, forekommer mig at være lidet fyldestgjørende, hvad Erfaringen tilstrækkelig har vist, en Institution, som væsentlig var bygget paa og stod i næste Samklang med 5te Juni-Grundlovens Valgbestemmelser, der for Landsthingets Vedkommende nu ere forandrede. Under disse Omstændigheder, og da jeg kun har megen lidet Tiltro

til, at der gennem et Fællesudvalg vil kunne tilveiebringes nogen fuld Overensstemmelse mellem Thingenes Anskuelser, selv om der vilde kunne opnaas en Enighed om en Indstilling, der da mere vil blive et Udtryk for det mere Bløde eller Faste i de 2 Dele af Lovgivningsmagten end just en Ujævning eller Bøining af Meningerne henimod samme Anskuelse, har jeg været i nogen Tvivl om, hvorvidt der var Anledning til at stemme for de foreliggende Vndringsforslag eller at tage Finantslovsforlaget, som det nu foreligger. Medens jeg nu imidlertid med Hensyn til en Del af de stillede Vndringsforslag, ikke anser dem for at være af den Betskaffenhed, at der uden Fare ved senere Behandling kan foretages Forandringer i samme, er der to Punkter, med Hensyn til hvilke jeg er af den Overbevisning, at de maa fastholdes til det Sidste, nemlig det Vndringsforslag, der angaar, at Nybygningskontoen til Marinen skal forhøies fra 1,600,000 til 1,700,000 Kr., og det Vndringsforslag, der angaar Dyrtids-tillæget til Embeds- og Bestillingsmændene. Med Hensyn til disse to Punkter er jeg af den Overbevisning, at det er nødvendigt ikke at stemme for en Finantslov, som indeholder en Afvigelse fra, hvad der saaledes er fordret fra Regjeringen ved de foreliggende Vndringsforslag. Med Hensyn til Nybygningskontoen paa Marinen skal jeg bemærke, i Fortsættelse af, hvad jeg iøvrigt ved tidligere Leiligheder har anført derom, at efter min Anskuelse vil det være et fuldstændigt Brud paa Sværnsloven, om man nu, det første Aar efter at Sværnsloven er udkommen, vilde gaa bort fra den Bevilling, der var Forudsætning for, at de Skibe, som Sværnsloven bestemte, at Flaaden skulde bringes op til, kunde staffles tilveie. I Sværnsloven af 23de Mai forrige Aar § 2 staar der, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe, Det blev paavist, forinden denne Paragraf vedtoges, at Betingelsen for, at dette Antal større Skibe kunde tilveiebringes, var, at der aarligen i de første 10 Aar bevilgedes ordinært til Nybygning 1,700,000 Kr., og det blev tillige paavist, at selv med denne ordinære Bevilling vil dette Antal af større Skibe ikke kunne naaes i de 10 Aar, undtagen man til dette Antal af større Skibe henregtede Skibe, som neppe i nogen anden Marine vilde blive kaldte større Skibe. Naar nu Rigsdagen har modtaget en Lov med den Bevidsthed, at Forudsætningen for at fyldestgjøre § 2 i Sværnsloven var, at der erholdtes mindst 1,700,000 Kr. aarligen ordinært til Nybygninger, er det allerede en stor Østergienhed, der fra dette Things Side er vist, naar man er gaaet ind paa at dele disse 1,700,000 Kr., som skulde staa paa § 23, saaledes at kun endel af Beløbet opføres paa den ordinære Konto paa § 23 og den anden Del paa Kontoen paa § 26, som kun indeholder de ekstraordinære Anskaffelser til